

Vlaamse overheid
Beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur
en hergebruik van overheidsinformatie
Afdeling openbaarheid van bestuur
Koning Albert II laan 15, bus 207
1210 BRUSSEL
T : 02 553 57 25
Mail: openbaarheid@vlaanderen.be

Dossiernummer: OVB/2026/042

DE BEROEPSINSTANTIE - Afdeling openbaarheid van bestuur

Bevoegdheid beroepsinstantie

Bestuursdecreet van 7 december 2018, titel II, hoofdstuk 3, afdeling 6.

Besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2007 tot oprichting van de beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie.

Voorafgaande procedure

Op 3 januari 2026 diende [REDACTED] (hierna vermeld als: verzoeker), een verzoek in bij de stad Oostende om een overzicht te bezorgen van de gekende adressen in de nieuwe torens aan de Oosteroever rond de Lange Nelle die vanaf 1 januari 2026 worden belast als tweede verblijf. Verzoeker bezorgde de stad bij zijn aanvraag een lijst van alle huisnummers waarin bij de laatste kolom "belast als 2^e verblijf " gevraagd wordt met de "Ja/nee"-keuze te schrappen wat niet past.

Op 23 januari 2026 werd voormeld openbaarheidsverzoek door de stad Oostende afgewezen.

Op 26 januari 2026 stelde verzoeker bij de beroepsinstantie beroep in tegen de voormelde weigeringsbeslissing van de stad Oostende. Het beroepschrift werd op 26 januari 2026 geregistreerd door de beroepsinstantie.

Ontvankelijkheid van het beroep

Het oorspronkelijke openbaarheidsverzoek dateert van 3 januari 2026.

De weigeringsbeslissing van de stad Oostende dateert van 23 januari 2026. Die beslissing maakt melding van de beroepstermijn en -modaliteiten, zoals voorgeschreven in artikel II.43, §1, derde lid van het Bestuursdecreet.

Het beroepschrift van verzoeker d.d. 26 januari 2026 werd binnen de decretaal voorgeschreven termijn ingediend.

De beroepsinstantie stelt vast dat verzoeker in zijn oorspronkelijk verzoek verklaart dat hij als GECORO-lid alle vragen van de Oostendse bevolking in volle transparantie wenst te kunnen beantwoorden maar dat hij het antwoord op de vaak gestelde vraag "wie woont er nu eigenlijk permanent in die nieuwe torens aan de Oosteroever rond de Lange Nelle" helaas moest schuldig blijven, zodat hij de vraag richtte aan de dienst belastingen van de stad Oostende.

De vraag op 3/1/2026 luidde : *"Bij deze vraag ik aan de dienst Belastingen, om mij een overzicht te willen bezorgen van alle gekende adressen volgens het vergunningenregister die vanaf 1/1/2026 worden belast als tweede verblijf volgens bijgaande lijst als bijlage."*

In zijn beroepschrift stelt verzoeker dat de stad Oostende zijn vraag volledig verkeerd heeft geïnterpreteerd en zich verstopt achter de AVG. In het beroepschrift duidt verzoeker zijn vraag als volgt: *"Evenwel dient er tijdens de lopende openbare onderzoeken in de omgeving, de voorschriften van het GRUP te worden nagezien. Zo stelt dit GRUP in haar voorwaarden dat maximum 40 % van de woningen, tweede verblijven mogen bevatten. Vandaar mijn vraagstelling. Om het bevoegde dienst niet administratief te gaan overbelasten voegde ik een spreadsheet toe met alle gekende adressen waar alleen een ja of neen werd gevraagd."*

Heden op 23/01/2026 kreeg ik een antwoord van de Stad op mijn vraag die volledig verkeerd werd geïnterpreteerd. Zij verstoppert zich achter de Algemene Verordening Gegevensbescherming.

Ik verwijs dus andermaal naar mijn vraagstelling van 3/01/2026 waar het NOOIT de bedoeling was om gegevens van eigenaars op te vragen. Het percentage tweede verblijven over de ganse site had ons kunnen bevredigen als antwoord. Ik teken dan ook beroep aan tegen dit schrijven vanwege de Stad van 23/01/2026."

Gelet op het feit dat verzoeker enerzijds een adressenlijst bij zijn verzoek voegde met de vraag in de laatste kolom telkens per huisnummer aan te duiden met ja of nee of het desbetreffend appartement al dan niet als tweede verblijf werd belast en anderzijds ook uitdrukkelijk vraagt naar aan *overzicht van de gekende adressen* die worden belast als tweede verblijf, acht de beroepsinstantie de vraag naar *het percentage* van de tweede verblijven over de ganse site een uitbreiding van het oorspronkelijk verzoek.

De beroepsinstantie merkt hierbij op dat zij in graad van beroep slechts uitspraak kan doen over een verzoek dat in eerste aanleg bij de overheidsinstantie werd ingediend. Het betreft hier een uitbreiding van het oorspronkelijk openbaarheidsverzoek en een dergelijk rechtstreeks verzoek bij wijze van een ingesteld beroep bij de beroepsinstantie is dus niet mogelijk. Dit beroepsonderdeel inzake de vraag naar een percentage van tweede verblijven over de site dient bijgevolg als **onontvankelijk** te worden beschouwd.

Voor het overige werd het beroepschrift d.d. 26 januari 2026, voor wat betreft het oorspronkelijke verzoek d.d. 3 januari 2026, tijdig ingediend en is bijgevolg als **ontvankelijk** te beschouwen.

Gegrontheid van het beroep

Overeenkomstig artikel II.31, eerste lid Bestuursdecreet heeft het recht op passieve openbaarheid betrekking op bestuursdocumenten. Op grond van deze bepaling is elke instantie in principe verplicht aan eenieder die erom verzoekt inzage te geven in, uitleg te verschaffen over of een afschrift te bezorgen van de gewenste bestuursdocumenten.

De openbaarmaking kan slechts geweigerd worden mits toepassing wordt gemaakt van één of meerdere uitzonderingen, zoals gestipuleerd in de artikelen II.33 tot en met II.39 van voormeld decreet.

1. De bestreden beslissing

Op 23 januari 2026 werd het verzoek geweigerd omdat enerzijds persoonsgegevens worden beschermd door de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) en dan ook niet mogen worden gedeeld met derden. Anderzijds voorziet artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet dat de aanvraag moet worden afgewezen indien de openbaarmaking afbreuk doet aan de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

2. Inhoud van het beroepschrift

Verzoeker gaat niet akkoord met de voormelde beslissing van de stad Oostende en stelt dat de stad zijn vraag verkeerd geïnterpreteerd heeft.

Bij de bespreking van de ontvankelijkheid van het beroep werd reeds de inhoud van zijn beroepschrift d.d. 26 januari 2026 geciteerd.

3. Standpunt van de stad Oostende

Om met kennis van zaken over het beroep te kunnen oordelen, heeft de beroepsinstantie contact opgenomen met de stad Oostende om wat toelichting te geven bij dit openbaarheidsverzoek.

De stad Oostende gaf volgende toelichting:

“Wij verwijzen naar uw communicatie betreffende het beroep van [REDACTED] over het verlenen van een afschrift van een overzicht inzake het percentage belaste tweede verblijven in de woontorens aan de oosteroever van de Stad Oostende, nader gespecificeerd, de Fortstraat, de Hendrik Baelskaai, de Victorialaan en Vuurtorendok-Zuid.

Op 08 januari 2026 werd het verzoek van [REDACTED] geregistreerd.

Wij kunnen u in deze geen documenten overmaken gezien deze lijst zoals de heer Brion opvraagt op heden niet bestaat. De heer Brion had zelf een lijst opgemaakt dewelke de Stad dan moest aanvullen met informatie over welk appartement als tweede verblijf werd gebruikt. Om aan zijn aanvraag te voldoen zouden wij de gevraagde adressen moeten controleren aan de hand van de lijsten van tweedeverblijvers.

Daarnaast werd de aanvraag van de heer Brion ook geweigerd gezien dit persoonsgegevens van de eigenaars zou vrijgeven. Hoewel hij enkel vraagt welk appartementen gebruikt worden als tweede verblijf en niet de naam van de eigenaar, denken wij dat dit toch een inbreuk is op de AVG. Indien geweten is welke appartementen op deze wijze zo gebruikt worden, kan men gaan controleren op de bel of bij burelen, wie de eigenaar juist is.

Naast de bescherming door AVG, valt deze informatie ook onder de uitzondering van artikel II.34, 2°. Hieruit volgt dat de overheidsinstantie een aanvraag mag afwijzen indien deze afbreuk doet aan de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

Op basis van de bescherming van de persoonsgegevens en gezien deze specifieke lijst niet bestaat, werd de aanvraag tot openbaarmaking afgewezen.

Hopende u hiermee voldoende geïnformeerd te hebben.”

4. Standpunt van de beroepsinstantie

De stad Oostende geeft duidelijk aan niet te beschikken over een overzicht zoals gevraagd in het oorspronkelijk verzoek. Zelfs om de door verzoeker bijgevoegde lijst te kunnen vervolledigen, dienen alle adressen één voor één te worden gecontroleerd.

Met verwijzing naar de bepaling van artikel II.31, derde lid Bestuursdecreet, stelt de beroepsinstantie vast dat het Bestuursdecreet nergens voorschrijft dat een nieuw document zou moeten worden opgesteld door een overheidsinstantie aan de hand van data die manueel uit een database moeten gehaald en verwerkt worden.

In artikel I.4, 3° Bestuursdecreet wordt de term “bestuursdocument” gedefinieerd als: “alle informatie, ongeacht de drager ervan, die in het bezit is van een overheidsinstantie”. De beroepsinstantie kan enkel maar vaststellen dat de stad Oostende niet in het bezit is van het gevraagde overzicht en het in casu gaat om een onbestaande lijst/overzicht. Daarvan kan dan ook geen afschrift worden verleend.

Bijgevolg kan de beroepsinstantie redelijkerwijze niet anders dan het beroep dan ook als **ongegrond** te beschouwen.

Na beraadslaging,

BESLUIT:

Het beroepschrift van [REDACTED] d.d. 26 januari 2026 tegen de weigeringsbeslissing van de Stad Oostende d.d. 23 januari 2026 wordt als deels onontvankelijk en deels ontvankelijk doch ongegrond beschouwd.

Brussel, 26 februari 2026

Voor de beroepsinstantie,
afdeling openbaarheid van bestuur,

Bruno Asscherickx
Voorzitter